

El primer Martirià en trenta anys

Es diu Martirià Compta Canyigueral. Té dues setmanes. I, no, no és un nen qualsevol. És un dels pocs que porta el nom de Martirià, no només a Banyoles, d'on aquest sant és el patró, sinó d'arreu del país i de l'Estat, fins i tot. Poca broma. Els darrers cinquanta anys, només hi ha hagut quatre nens que s'han inscrit en el registre amb aquest nom.

El petit, que és el primer Martirià en trenta anys, tot i les seves dues setmanes, no estarà sol. A banda dels seus pares, Abdon Compta i Mireia Canyigueral, la seva germana Sibil·la i de la resta de familiars, ara s'hi han d'afegir els Martirians. Aquests són un grup de persones que tenen un nexa en comú: tots porten el mateix nom, Martirià. Un nom poc comú que defensen, en fan bandera i animen a posar-lo.

Ahir, al restaurant de Can Xabanet, a Banyoles, els Martirians van fer la trobada anual. La d'ahir, però, va ser excepcional. Normalment, i des del 2011, té lloc cada novembre: "Però avui trenquem la tradició i fem aquest dinar en ple mes de març, perquè tenim una bona notícia una gran notícia per celebrar. Tenim un nou Martirià a la colla després de més de 30 anys", va dir Martirià Torra, durant el sopar. Fins ara, el Martirià més jove de la colla tenia trenta anys. Els Martirians van convidar els pares al sopar i els van fer entrega d'un val per a bolquers per a tot un any.

La mare del petit Martirià, Mireia Canyigueral, explica que amb el seu company, l'Abdon, sempre havien tingut clar posar aquest nom si era nen. Van haver d'esperar una mica. Primer, va néixer la Sibil·la, que ara té gairebé un any i mig. Martirià Butinyà, un dels membres veterans d'aquest grup d'amics, explica que mentre que en altres poblacions, com ara Olot, els darrers 22 anys s'han inscrit al registre 89 nenes amb el nom de Tura, a Banyoles ha passat tot el contrari: "Qui perd els orígens, perd la identitat", valora. En el segle XIX, el nom era molt popular i amb els anys s'ha deixat de posar. Què ha passat, doncs? Per Butinyà, segurament poden influir-hi les modes, la televisió i posar noms curts, qui sap. Però el que una realitat és que Martirià no està de moda –ni a Banyoles–, no és un nom curt i no surt en cap sèrie de televisió de moda.

Als Martirians, una cinquantena de localitzats fins ara –si bé no tots participen en les trobades–, no els falta empenta. El 2017, els Martirians van viatjar a Albenga, municipi d'Itàlia d'on va ser bisbe sant Martirià, per establir lligams. Per ells, el nom de Martirià és un tresor que s'ha de protegir. Com l'arqueta de Sant Martirià, una reliquiari gòtic datat del segle XV que conserva les relíquies de sant Martirià. Es guarda al monestir de Sant Esteve de Banyoles. És una de les obres cabdals de l'orfebreria catalana. Un tresor, com aquest nom.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 10-03-2024, Pàgina 11

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2395080-el-primer-martiria-en-trenta-anys.html>